

SÒNG PHẪNG VỚI HAI BÊN CÁC BẠN BẮC KỲ ƠI!

(Một mặt trận hai kẻ thù
Giặc cộng bán nước, tàu phù xâm lăng)

-Cái thầy ma VNCH của chúng mày đừng có mơ mộng hão huyền nữa, yên phận làm con chó lưu vong đi, đồ cờ hó.

Trên đây là nguyên văn inbox của một cậu trẻ gửi cho tôi sau loạt bài của tôi trên các mạng xã hội và Dân Làm Báo, khi bấm vào timeline của cậu trẻ này, tôi chỉ thấy sinh năm 1988, và sống tại Hà Nội.

Tạm thời tôi sẽ không nhắc đến ngôn ngữ của “con cháu bác hồ”, vì nền giáo dục như vậy thì ngôn ngữ cũng đến mức đó, không có gì lạ lắm, năm xưa cả Trường Chinh Đặng Xuân Khu còn đem cha mẹ ruột của mình ra đầu tó, thì nói chi đến đám con cháu của họ được đào tạo bởi nền giáo dục “xã hội chủ nghĩa”, chỉ cần đụng đến “đảng” thì bố mẹ của họ còn lôi xác ra huống chi là người dung.

Sinh năm 1988, đừng nói chi là cậu trẻ này, ngay cả bố mẹ của cậu ta cũng chưa chắc được sống một ngày dưới thể chế VNCH ở miền nam. Mà mở miệng là chửi bới một thể chế chính trị từng hiện hữu trong dòng lịch sử cận đại của Việt Nam, chứng tỏ sự tuyên truyền nhồi sọ từ lúc mới lọt lòng cho đến lớn của chế độ cho người cộng sản cai trị nó tệ hại đến mức nào.

Ba phần tư (3/4) sách giáo khoa lịch sử của dân tộc Việt Nam do người cộng sản viết hầu hết là tô hồng, ca ngợi những cái được gọi là “quang vinh” của đảng cộng sản, chỉ có phần nhỏ còn lại mới dành cho lịch sử mấy ngàn năm của dân tộc, hèn chi mới có chuyện buồn cười, “Quang Trung với Nguyễn Huệ là hai anh em”, “Ngô Quyền 3 lần đại thắng quân Nguyên” hay “Tự Lực Văn Đoàn là tên của gánh cải lương”.

Cũng vì vậy những người như cậu trẻ nói trên chưa hiểu được lịch sử là gì? Có bao giờ lập lại hay không? Và lịch sử có chôi bỏ những gì đã xảy ra hay không? “Hoành Sơn Nhất Đái, Vạn Đại Dung Thân” đó chính là câu nói của Trạng Trình, Nguyễn Bình

Khiêm nói với sứ của Nguyễn Hoàng, và nhờ câu nói này, Nguyễn Hoàng đã gây dựng được nghiệp lớn ở Đàng Trong.

Nhưng cơn xoáy của dòng lịch sử thời mạt Lê, và sự trỗi dậy của 3 huynh đệ Nguyễn Nhạc, Nguyễn Lữ và Nguyễn Huệ đã chấm dứt thời kỳ phân tranh Nam-Bắc kéo dài hơn 100 năm, Nguyễn Huệ đánh bại quân Thanh, thống nhất lại giang sơn và xưng là Quang Trung Hoàng Đế.

Nhưng lịch sử vẫn chưa dừng lại, con cháu của Chúa Nguyễn Hoàng, là Nguyễn Phúc Ánh vẫn không cam lòng để mất giang sơn do ông cha có công khai phá, sau nhiều lần bị bại dưới tay của Nguyễn Huệ, kể cả vay mượn ngoại bang là quân Xiêm La (Thái Lan ngày nay), cuối cùng Nguyễn Phúc Ánh vẫn đạt được ý nguyện, ông đã chiếm lại quyền cai trị giang sơn sau khi Vua Quang Trung qua đời, lập ra triều Nguyễn xưng hiệu Gia Long.

Câu chuyện lịch sử này hầu như người Việt Nam nào cũng biết, ngay cả tên nước Việt Nam ngày nay cũng là từ vua Gia Long mà ra.

Tương tự như vua Quang Trung sau khi thống nhất bờ cõi, mục tiêu kế tiếp là giành lại những phần lãnh thổ đã bị Trung Hoa chiếm từ lâu, vua Quang Trung mạnh mẽ cầu hôn em gái của Càn Long (Hoàng Đế Nhà Thanh), với của hồi môn là trao trả lại 2 phần đất Quảng Đông và Quảng Tây, Càn Long lúc bấy giờ vừa bị bại trận, vừa phải lo ổn định thù trong giặc ngoài nhất là sự chia rẽ gay gắt của hai sắc tộc Mãn-Hán, nên đã xiêu lòng đồng ý, đáng tiếc câu chuyện giữa đường thì vua Quang Trung qua đời và Càn Long nhân dịp... xù luôn.

Khi Gia Long Nguyễn Ánh lên ngôi, ông vẫn ôm mộng giành lại 2 mảnh đất Quảng Đông và Quảng Tây, do đó khi xin sắc phong với Càn Long, ông đã khéo léo đặt tên nước là Nam Việt, tạo cơ sở cho mai này dễ dàng đòi lại 2 vùng đất nói trên (dưới thời nhà Thanh, thì 2 vùng đất đó được gọi là Đông Việt và Tây Việt), tiếc rằng Càn Long hiểu rõ được thâm ý của Gia Long, nên khi gởi chiếu sắc phong đã cố tình đổi ngược chữ Nam Việt trở thành Việt Nam.

Tôi kể lại câu chuyện lịch sử này cho các bạn nghe, không phải chứng minh là mình giỏi lịch sử, mà tôi muốn nhấn mạnh đến cái mà tôi thường hay nói “lịch sử luôn lặp lại”.

Thế chế VNCH tuy ngắn ngủi, nhưng lại mang dấu ấn sâu đậm nhất đối với những người miền Nam chúng tôi, vì tuy ngắn ngủi nhưng từng là niềm tự hào của người Việt ở miền nam, tự hào là vì thời đó, các quốc gia lân bang như Singapore, Thái Lan, Nam Hàn, Philippines và kể cả Đài Loan đều ước mơ lãnh thổ của họ có được như miền Nam Việt Nam, đất đai rộng rãi phì nhiêu, phù sa mênh mang, con người đa phần được giáo dục

bởi nền giáo dục cũ của người Pháp, nên cách ứng xử văn minh, lịch thiệp, văn hóa thì bao la, sáng tác thi ca, văn học nở rộ rực rỡ nhất vẫn còn truyền tải đến ngày hôm nay, điện ảnh thì chỉ có dưới thời của VNCH mới có những tài tử được điện ảnh nước ngoài mời mọc như trường hợp của nữ tài tử Kiều Chinh được điện ảnh Hollywood mời, Ngọc Đan Thanh, Việt Hùng thì được điện ảnh Hong Kong mời mọc, Trịnh Công Sơn được Nhật Bản mời.

Chính vì lẽ đó, dù hơn 40 năm nay chúng tôi mất quyền tự chủ của miền Nam, nhưng trong tâm khảm của những người đã sinh ra và lớn lên ở miền Nam Việt Nam, chúng tôi vẫn nhớ đến thể chế VNCH, nhớ đến những hoa lệ của thành phố Sài Gòn, nơi đời sống người dân an bình dù luôn đối mặt với cuộc chiến của phía Bắc Việt, nhớ đến ruộng đồng mênh mông, cá lội tung tăng thò tay là bắt được, môi trường của những bãi biển thơ mộng, sạch sẽ không bị ô nhiễm.

Các bạn ở miền Bắc, các bạn đã có bao giờ được đời sống như vậy chưa? Bấy nhiêu năm nay các bạn bị dẫn dắt với đủ thứ nhân danh các bạn, cha mẹ của các bạn, nào là đòi thể giới đại đồng của Liên Xô, đòi giải phóng miền Nam, đòi đại diện cho giai cấp công nhân và nông dân, để rồi hôm nay gia đình các bạn nhận được những gì?

Đất đai của ông bà tổ tiên các bạn bị “cướp” trắng trợn, nhân danh “đất đai của toàn dân, nhà nước quản lý, đảng lãnh đạo”.

Hàng năm cộng đồng quốc tế gồm Mỹ, Pháp, Nhật, Anh, Đức, Úc Đại Lợi, v.v. Tài trợ bao nhiêu quỹ học bổng du học cho các con em người Việt trên toàn quốc, đã bị đám “con ông cháu cha” cướp sạch, có ai trong gia đình các bạn nhận được quỹ học bổng không? Quyền du học được tài trợ của con em các bạn đã bị “cướp”, các bạn phải tự móc tiền túi cho con được du học, còn đám có “thẻ đảng”, họ cho con cái du học bằng học bổng miễn phí đó, thậm chí còn luồn lách cho con học bằng ngân sách chính phủ đóng bằng tiền thuế của các bạn.

Vậy tại sao các bạn không công bằng, các bạn đã cho người cộng sản cỡi trên đầu trên cổ các bạn nhiều thế hệ, mà các bạn không dành cho bản thân và gia đình của các bạn sống thử một thời gian dưới thể chế VNCH xem khác biệt như thế nào?

Tôi không luận anh hùng trong câu chuyện của Quang Trung Nguyễn Huệ hay Gia Long Nguyễn Phúc Ánh, đúng, sai đã có lịch sử phán xét, tôi chỉ nói đến giai đoạn Gia Long bị mất trắng mọi thứ, nhưng ông vẫn có cơ hội quay trở lại dành quyền thống lãnh giang sơn, thì VNCH cũng vậy thôi, hơn 40 năm nay chúng tôi mất quyền thống lãnh giang sơn, thì không có nghĩa là trong tương lai gần chúng tôi không có cơ hội đó.

Với sự gian dối của cả một chính quyền trong vụ tén đồ Hòa Hảo Nguyễn Hữu Tấn, Mỹ Đức – Đồng Tâm, hay hiện nay đang “nóng” ở Hà Tĩnh, tôi tin rằng các bạn đã hiểu rõ xương máu mà ông cha các bạn đổ xuống, đã đem lại sự giàu có cho những kẻ đang nhân danh các bạn, trong khi chính các bạn và gia đình các bạn sẽ phải gồng gánh nợ nần của quốc gia, gồng gánh mưu sinh bữa đói, bữa no, đất đai mất, tài sản mất, tương lai mất và nay các bạn cũng đã mất đi lòng tự trọng của một dân tộc, khi ngửa tay đi xin tiền khắp thế giới, làm osin khắp thế giới.

Sòng phẳng đi các bạn, hơn 70 năm các bạn đã sống dưới thể chế của đảng cộng sản chưa đủ sao? Thử vài năm sống dưới thể chế VNCH nhé, nếu nó không bằng cộng sản, thì các bạn vẫn có thể quay đầu lại với cộng sản, còn nếu nó tốt đẹp hơn thì các bạn biết sẽ làm gì rồi, tôi chỉ chuẩn bị cái thùng rác cho các bạn thôi, VNCH không phải là cái thây ma đâu, mà chính là tương lai cho con em của các bạn đấy.

Hy vọng sau bài viết này của tôi, trên mạng xã hội sẽ có nhiều hình ảnh cờ Vàng Ba Sọc Đỏ xuất hiện ở mọi miền đất nước, các bạn miền Bắc cứ sông phẳng với cả hai thể chế đề rồi chính các bạn sẽ hiểu thể chế nào thích hợp với dân tộc Việt Nam nhé.

